יום א', כ"ה בתשרי תשס"ה (10 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

הספרים של הקב"ה נכתבו, נחתמו ועכשיו נסגרו ויהודים בכל רחבי העולם חוגגים רגעים הרי-גורל אלה בשמחה בלב, שמחה של תורה, תפילות על גשם וריקודים, ריקודים ועוד ריקודים. המסר בצורת העיגול – בו אנו רוקדים – הוא שאנחנו כולנו נחוצים וכולנו מחוברים. כל אחד ממלא תפקידים ייחודיים, וכדי שנגשים את המטרות שקבענו לעצמנו – אנחנו מתחברים – מתחברים איש לרעהו, אשה לרעותה – ויוצאים לדרך בלב מלא שמחה. **שנת תשס"ה** עומדת לפנינו, ואין אנו יודעים למה לצפות. אך גם אין זה ברשותנו או ביכולתנו לדעת. תפקידנו השנה הוא להתקרב, אף אם זה במעט, אחד לשני. להאזין זה לזה ולפעול.
כדי לתת לנו קצת "צידה לדרך" מחשבתית, הדברים הבאים מלמדינו על טיבו וטבעו של האדם:

עיון בבריאת האדם ביום הששי, יגלה כי - בשונה מכל הברואים האחרים – נעדר האדם את הסיכום: "וירא אלוקים כי טוב". אמנם, בסיום היום הששי נאמר: "וירא אלוקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד", אך זה למעשה הסיכום של כל הבריאה, של כל אשר נעשה בששת ימי בראשית, ולא של בריאת האדם.
דומה שדווקא בהעדר סיכום זה, טמון סוד טבעו של האדם. במלאכות האחרות בהן נאמר "וירא אלוקים כי טוב", בא הדבר להעיד על גמר המלאכה. כאשר דבר גמור ועומד במלואו וטובו, מסכמת התורה - "וירא אלוקים כי טוב". מסיבה זו, לא נאמר "כי טוב" בסיום היום השני, מפני שמלאכת המים שנעשתה בו לא נסתיימה אלא ביום השלישי – על כן הוכפל בשלישי "כי טוב".
כל הברואים – גמר בריאתם הוא גם גמר מלאכתם. כשהשמש נבראה היא כבר היתה לשמש. וכמוה, החי והצומח וכל הבריאה כולה. כשהוציאה האדמה "נפש חיה", היא נהיתה מיד לחיה ובהמה. "שור בן יומו" – ניסחו זאת חז"ל – "קרוי שור" [בבא קמא ס"ה:]
אך לא כך האדם. האדם בבריאתו לא הגיע לגמר מלאכתו, ו"נפש החיה" שבו הולכת ומתהווה כל הזמן – "ויהי האדם לנפש חיה". הסיבה לכך היא אחת. כל הברואים – נבראו או מן השמיים או מן הארץ. האדם הינו היחיד שנברא משניהם גם יחד: "וייצר ה' אלוקים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה." [בראשית ב' 7]
האדם – הוא איננו שמים ואיננו ארץ – הוא שניהם גם יחד. הוא עפר **ו**נשמה, הוא טוב **ו**רע, הוא הנברא היחיד הברוא מהכל יחד. הוא הנברא היחיד המסוגל להוריד את הבריאה כולה עד עפר, והוא היחיד המסוגל להעלותה לשרשה, לשמיים. כל החיות הטורפות ביחד לא יוכלו להיות מסוכנות כמו אדם יחיד שיאבד את צלם האלוקים שלו. מי כדורנו – דור מוצאי השואה הנוראה – חי ויודע זאת על בשרו. אבל מאידך, כל מלאכי השמיים יחדיו לא יוכלו לתקן את העולם, כשם שיוכל לעשות זאת האדם שידע לחבר את האדמה עם השמיים. רק כאשר ידע האדם לחבר הפכים, להוביל גם את החול אל שרשו העליון בקודש – רק אז ידע אדם להיות אדם. [ר' מרדכי אלון – "בראשית"]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל